

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

"HOGY EGYEK LEGYENEK"

(János 17:22)

Az Úr Jézus imádkozó Megváltóként járta rövid földi életútját. Az Evangéliumok több, rövid hálaadó megnyilatkozás mellett, két imát örökített meg, amit Mesterüktől hallottak. Az egyiket ma az "Úri imának" (Máté 6:9–13), a másikat "Krisztus főpapi imájának" (János 17) nevezzük. Mindkettőben az Úr imádkozni tanította tanítványait. A lecke elsősorban az volt, amit maga az Úr így közölt tanítványaival: "...mindig imádkozni kell és meg nem restülni" (Lukács 18:1). Ez a figyelmeztetés azt jelenti, hogy Krisz-

tus minden követője imádkozó ember. Az Úrral való személyes, beszédes kapcsolat a krisztusiak fő jellegzetessége. Krisztus tanítványa imádkozó. Aki pedig nem imádkozik, az nem az Úr követője. *Ima nélküli kereszténység nem létezik.*

Az "Úri imában" Krisztus arra tanított, *hogyan* imádkozunk. A "Főpapi imában" arra oktatott, hogy *miért* imádkozunk. Mindkét imáról sokat írtak, beszéltek Krisztus követői. Különösen az "Úri imát" taglalták nagy szeretettel és annak minden szaváról értekeztek. A "Főpapi imáról" már kevesebbet olvasunk.

I.

Három pont emelkedik ki a Megváltó "Főpapi imájából". *Megtartás, megszentelődés és egység.* Mind a három pont a kereszténység lényegére mutat. Több szóból álló kifejezésben a három pont azt jelenti: Krisztus gyermekei Isten kegyelméből megtartatnak; másodsor, az Úr Jézus tanítványainak a megkülönböztető jele nem a keresztényen vallásfelekezetekhez való tartozás, a kereszt viselés, a "szentségekben" való részesülés, hanem az Úr által *megszentelt* egyéniség; harmadszor Krisztus követőinek az ismertető jele az *egység*. Ez alkalommal elmélkedésünk tárgya az egység.

Krisztus ezért a szent életgyakorlatért imádkozott. *Imádkozott*, mivel az egyén üdvössége szempontjából fontosnak tartotta, *imádkozott*, mivel előre látta, hogy az egység még az ő tanítványai között is veszélyben lesz és *imádkozott*, mivel tudta, hogy egység nélkül a tiszta Evangélium hirdetése nagy akadályokba fog ütközni.

Amikor az Úr így imádkozott: "...*hogyan egyek legyenek*", akkor még nem léteztek keresztyén felekezetek, keresztyén "egyházak", és nem dúltak teológiai viták. De Krisztus az Ő mindent előrelátó szemeivel már tisztán figyelte a jövőt és tudta, hogy merre fejlődik az Ő munkája. A kereszténységben, amint ezt az emberek vezetik, lesz szakadás. Az üdvösségben, mivel ezt a munkát egyedül Ő végzi, hála a Mindenható kegyelmének és bölcsességének, nem lesz fennakadás. A hívők ezért alapozzák hitüket és jövőjüket az Úr Jézus Krisztusra és nem a keresztyén felekezetekre és szertartásokra.

De miért hangsúlyozta ki a Megváltó az *egység* gondolatát, amikor mennyei Atyjával társalgott az imájában? Amikor a "Főpapi imát" olvassuk, az a gondolat fog el: mennyben is az egységről tárgyalnak? Fontos, lelki ügy lehetett ez, ha ezzel ott is foglalkoznak. Pál apostol úgy emelte ki az egység elsőbbségét és felsőbbbbségét: "*Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség*". Ma többféle felekezet, többféle magyarázat, szertartás, dogma és vallásos rendelkezés van. Az isteni oldalon minden egy, az emberi oldalon minden megosztott.

II.

Krisztus munkájában az egység hiányának a veszélye abban áll, hogy a megosztás, a kettősség *sátáni eredetű*. A régi ellenség jól ismerte azt a tételt, hogy a kettősségben és megosztásban a megosztottakban gyengeség lesz, másrészt, ugyanez a megosztó erő a sátán győzelmét és uralmát biztosítja. A rómaiak is jól ismerték ezt a sátáni módszert és jellegzetes rövidséggel így fejezték ki:

Új évet kezdünk...

Új évet kezdünk ismét, Istenem,
Add, hogy Teveled töltött év legyen!
Szent jelenlédet békességet ad,
Ha karod őriz, segít és megáld,
Hadd legyen évünk új év Teveled!

Új évet kezdünk, szolgálatodban,
Szolgáljon Téged, ez az év, Uram!
Szívünk szerelmed tüze hassa át,
Rólad hitvallást téve, bátorság!
Szolgálat éve legyen ez az év!

Új évet kezdünk. Eléd borulunk,
Együtt szent színed elé járulunk.
Te tudod, látod a jövő titkát,
Hadd vessük hittel minden gondunk Rád!
Imádság éve legyen ez az év!

Új évet kezdünk. Győzni Te segél!
Járj elöl mindig, győzelmes vezér!
Harcba Te küldesz; erődöt Te add!
Láttasd meg rajtunk, nagy hatalmadat!
Győzelem éve legyen ez az év!

Új évet kezdünk. Világosságod,
Járja át szívünk és a világot!
Így vezéreljen hatalmas kezéd,
Minket a célhoz egyre közelebb!

Túrmezei Erzsébet

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:
Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:
Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austlin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:
Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

**Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.**

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

· 609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

divide et impera. "Oszd meg és ural-
kodj." Ezt a módszert a földi ural-
kodók is évszázadok óta használják.

Krisztus gyermekei között az egy-
ség felbomlása az Úr munkájának a létérdekeit fenyegeti. A békét meg-
rontók — bármilyen címen is teszik
ezt — az Úr ügyének ártanak. Az
Evangelium hirdetésében, Krisztus
megváltó és újjáteremtő erejének a
bemutatásában, a sátán akadékos-
kodásának a leküzdésében, a tanít-
ványok minden lelki erejének az egy-
bevetése szükséges. A megosztás
belső ártalma a gyengülés. *Az erő
megosztás fél erő.* A másik kára a
megosztásnak az, hogy a fél erővel
nem a Sátán ellen, hanem egymás
ellen hadakozunk, vagy védekezünk.
A harmadik baj az, hogy ezt a meg-
osztást észszerűsítik és a szakadásra
"szent" érveket és okokat hoznak fel.
A Sátán szent szövegekkel téveszti
meg és vezeti félre az embereket. A
hívó azonban Krisztus intésének
engedelmeskedik és Krisztus akara-
tát teljesíti. Aki pedig Krisztus intel-
meit nem veszi figyelembe, az nem
Krisztusé. A kettősségben Krisztus
nem dicsőíttetik meg (János 17:10)
és a világ nem hiszi el, hogy Jézus
Krisztust az Atya küldte (János
17:21). A megosztásban a Sátán a
vezér, az egységben Krisztus az Úr.

III.

Az egység hiányáról, mi emberek
szóltunk. Az egység áldásairól pedig
maga Krisztus tudósít. Krisztus kö-
vetésében, de a világ életében is az a
tapasztalat, hogy megosztás fájda-
lommal és küzdelemmel jár. Ezt a
bajt a Sátán kárörömmel szemléli. A
káröröm pedig valójában a pokol
sója.

Az egységben Krisztus a következő
áldásban részesít:

1. Örömet ad. Az Ő örömét. Ez az
öröm tiszta, szent és örök. Így mon-
dta az Úr: "Hogy az én örömetem tel-
jesen bírják ő magukban" (17:13).

2. Betölti szívünket szeretettel.
"Az a szeretet lesz bennünk, amellyel
engem szeretted" (17:26). Ez az isteni
szeretet a Sátán minden csalárd fo-
gásától mentesít.

3. Krisztus gyermekei az egység
munkásai és az egységben munkál-
kodók ott lesznek, ahol Ő van, az
Atya színe előtt. Úgy imádkozott az
egységet meg nem bontó tanítvá-
nyaiért, "hogy ahol én vagyok, azok
is velem legyenek" (17:23). Ha itt

nem állunk Krisztus mellett az
egység szolgálatában, ott sem lehe-
tünk vele!

4. A krisztusi ajándékok koronája
az, amit a következő mondat tartal-
maz: "És én azt a dicsőséget, amelyet
nekem adtál, ő nekik adtam" (17:
22). Krisztus dicsősége az egységet
szeretőké és az egységet őrzőké. Az
örök, az igazi dicsőség Krisztus gyer-
mekeié. — U. —

Szemle

AZ AMERIKAI MAGYAR BAP-
TISTA SZÖVETSÉG 75 éves jubi-
leumához érkezett az 1982. évvel. Az
Evangeliumi Hírnök első száma az új
évben örömmel üdvözli ezt az ünne-
pi évet. Ünnepelelnünk kell és ünne-
pelni fogunk. Hetvenöt év nem nagy
idő egy nemzeti baptista szövetség
életében. Az angol baptisták 1610.
évre mehetnek vissza emlékezésünk-
ben és sorsuk az angol nemzet jövő-
jével áll, vagy esik. A mi helyzetünk
más. A magyarok sorsa Ameriká-
ban, Kanadában, Délamerikában
megpecsételt jövő. A magyar szó,
bármilyen fájdalmasan is hangzik az
állítás, el fog némulni és ezzel a ma-
gyar baptista misszió is megszűnik.
Nem kell visszamennünk 75 évre,
hogy ezt a fájdalmas folyamatot
észrevegyük. Elég, ha azokra a csa-
ládokra gondolunk, akik 1956—57-
ben menekültek az óhazából. Ezen
idemenekült baptista családok gyer-
mekei 90 százalékban már nem tar-
toznak a magyar baptista gyüleke-
zeti közösségekbe. Magyarosítanánk,
de ezek a gyermekek, akik 1956-ban
szüleikkel jöttek, ma az otthonukban
angolul beszélnek, s itt született
gyermekeik azt sem értik, hogy mi a
magyarosítás.

Gyülekezeteink, akarva, nem
akarva kénytelenek alkalmazkodni
az itteni élet követelményeihez, ab-
ban a reményben, hogy gyermekei-
ket megtarthatják a magyar baptista
gyülekezetek kebelén belül. Az al-
kalmazkodási móddal azonban baj
van. A vasárnapi iskolák gyermek-
osztályaiban a tanítás angol nyelven
folyik. Hogyan remélheti az a ma-
gyar gyülekezet, amelyik a vasárnapi
iskolák gyermek-osztályaiban (6—12
évig) az angol nyelvet használja,
hogy ezek a gyermekek később ser-
dülő korukban 13—18 év között ma-
gyarokká váljanak?

LÁTJUK A NEHÉZ HELYZETET és az előbbi részben írottakat nem bírálatképpen rögzítettük le. Minden magyar apa és anya azt szeretné látni, ha a gyermekek ott lennének a magyar gyülekezetben és hallanák, valamint értenék a magyar igehirdetést. Ezt a kívánt, kedves helyzetet, sajnos, nem érték el. A józan ész, a magyar származású gyermekeink, és a magyar népünk érdeke azt kívánja, hogy isteni vezetés alatt, mennyei bölcsességgel kíséreljük megoldani gyülekezeteinknek ezt a nehéz kérdését. Két célnak kell szemeink előtt lebegnie. Az egyik az, hogy gyermekeinket — akár angolul, akár magyarul —, az Úrhoz vezessük. A másik pedig az, hogy találjuk meg azt a helyes egyensúlyt, amivel egyrészt magyar népünknek szolgálhatunk az evangéliummal, másrészt nem hagyjuk elveszíteni azokat, akik a mieink.

Nehéz ebben az ügyben megtalálni a megoldást. Annyira azonban képesek vagyunk, hogy vegyük észre azt, amit nem szabad tennünk. Nem szabad engednünk, hogy a nyelv kérdése a lélek kérdésének a fontossága elé kerüljön és nem szabad engednünk, hogy ez a kérdés éket verjen magyar és magyar lelki emberek közé. Nem lehet egészséges lélekkel "magyar ellenesnek" bélyegeznünk azokat, akik úgy látják, hogy gyermekeik hozzánk való kapcsolása csak angol nyelvű gyülekezeti szolgálattal lehetséges. Nem szabad helyet adni szívünkben a köztünk is hallható demagógiának, hogy azok járnak a helyes úton, akik a magyar nyelv elsőbbségét hangsúlyozzák, még akkor is, ha ezzel gyermekeinket elidegenítjük gyülekezeteinktől. Nem szabad kárhoznunk egymást azért, mivel gyermekeink és gyülekezeteink jövőjét és sorsát nem kötjük a magyar nyelv használatához.

* * *

A JUBILEUMI ÉVBEN adjunk hála Istennek, hogy Magyar Baptista Szövetségünket megáldotta és a magyar baptista misszióban még mindig dolgozhatunk. Ebben az évben nyissuk ki szívünket és szövetségünk kapuit azok előtt, akik magyarok, mert bennük magyar vér csörgedez, de magyarul már nem beszélnek. Fedezzük fel azokat, akik már-már veszőfélben vannak az angol világban és kíséreljük meg, hogy ha nyelvüket

nem is, de magyar származásukat értékeljük. Hadd tudják meg angol nyelvű beszédeinkből, hogy milyen értékes az a magyar örökség, amelyet magyar származásukból nyertek.

Úgy tudjuk, hogy az 1982-ben tartandó magyar baptista konvenció New Brunswick-ban (június 17—19) különös figyelemben fogja részesíteni az angolul beszélő magyar baptis-

táinkat. Ez egy lépés lesz abban az irányban, hogy fiainkban felkeltsük az érdeklődést úgy a magyar baptista misszió, mint a magyarságuk iránt. Erről a tervről későbbi számunkban értekezni fogunk. — A Duna—Tisza-közi, Kárpátok koszorúta Magyarországon tényleg "nyelvében él a nemzet", de a határokon túl már csak szívében és lelkében él a magyar.

Időszerű elmélkedés az időről

Év végén, év elején inkább, mint máskor felvetjük a kérdést: *mi az idő?* December utolsó napja ránk riaszt: megint elmúlt egy év! Az új év jön s kérdőjelek tódulnak elénk: vajon mit hoz az idő? Megértjük e ennek az évnak a végét?

Mi az idő? Jönnek, mennek az évek. Egymásra nézünk és az ember születéséből, növekedéséből és elmúlásából látjuk, hogy évtizedek elszállnak felettünk. A tavasz-nyár-ősz és tél váltakozása rámutat az esztendőre. A hónapoknak is van természetes oka, a hold járása, ámbár ez a járás 28 napos. A napok létezése belénk idegződött ósidőktől fogva a nap felkeltevel és nyugtával. A másodpercekre szívünk és vérereink lüktetése figyelmeztet. A kalendárium, az óra a természet járását követi és örökíti meg, s ezzel mérjük az időt.

A Szentírás érinti az idő kérdését, ámbár nem magyarázza meg. Olvaszuk a 90. Zsoltárban: "Mert ezer esztendő annyi előttem, mint a tegnapi nap, amely elmúlt". Péter apostol idézi a zsoltáros megállapítását a második levelében: "Egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő és ezer esztendő, mint egy nap" (3:8). Ezekből a mondatokból sem tudhatjuk meg, hogy mi az idő, csupán annyit látunk, hogy Isten az idő felett áll. Rá nem vonatkozik az idő múlása.

Egy XX. századbeli tudós, *Einstein Albert*, a relativitás elméletének a felállítója, proponált egy magyarázatot az időről. Az idő, amint mondta, a negyedik dimenzió, a negyedik kiterjedés. Ezzel a tételével a nagy tudós Einstein nem gyűjtött nagy világosságot agyunkban. Mi a negyedik dimenzió?

Einstein még tovább ment az időről szóló értekezésében és az időt nem csupán a térrel (a negyedik kiterjedéssel), hanem az emberre gya-

korolt "fiatalító" hatásával is kapcsolatba hozta. Az idő "öregítő" hatását, sajnos, mindnyájan jól ismerjük. Einstein fantasztikus magyarázata így hangzik: Ha egy űrhajóban utaznánk egy távoli csillag felé és űrhajónk sebessége növekedne úgyannyi, hogy megközelítené a fény sebességét (300.000 kilométer másodpercenként) az idő, amint észlelnénk, lényegesen lelassulna. Amint a sebesség elérhető legmagasabb pontjára jutnánk, s űrhajónk visszafordulna a Föld felé, óráink és nap-tárunk a hajóban 21 évet mutatna, de a Földön már 30.000 esztendő telt el!

Ha mindezt nem Einstein mondaná, akkor ezt a fantázia szüleményének tarthatnánk. Elhiszük Einsteinnek, de amit mondott, azt nem értjük. Így sem jöttünk rá, hogy *mi az idő?* Ha összevetjük a bibliai kitételeket, "egy nap olyan mint ezer esztendő", és a mai magyarázatokat, "az idő a negyedik dimenzió", vagy "az idő a fizikai mozgás sebességének a növekedésével lassul", még nagyobb zavarban találjuk magunkat és újból kérdezzük: *mi az idő?*

Az időről szóló elmélkedésünk a fenti bonyolult magyarázatok ellenére sem hiábavaló és nem időfe-csérítés. Rájövünk egy-két fontos igazságra és meríthetünk néhány hasznos tanulságot.

Az ember részére van idő, benne él, mint a térben. Ha nem is tudjuk meghatározni az idő fogalmát, van tapasztalati ismeretünk róla. Ennek az ismeretnek egy részét egy szép mondatban foglaltuk össze: "A múlt vissza nem hozható, a jelen meg nem állítható, a jövő ki nem kerülhető."

Az idő részünkre *viszonylagos*. Amikor várunk valami jót, kíváncsot, akkor az idő lassan halad. Amikor a szépet és kellemeset élvez-

zük, akkor az idő gyorsan tova tűnik. Korosodásunkkal is gyorsul az idő. Ifjúságunk idején egyik karácsonytól a másikig végtelenül lassúnak tűnt az idő haladása. De amikor áthaladtunk életünk delén, az az érzés fog el, hogy a nap járását, az évszakok múlását valami meggyorsította és az évek tényleg repülnek.

Az időről, annak létezéséről a teremtet világban (e földön) csak az embernek van fogalma. Az ember néz előre, az ember nézhet hátra.

Az időről szóló egyik megállapítás az, hogy végtelen és ennél a mondatnál ismét ingoványos talajra léptünk: *mi a végtelen?* Az idő viszonylagossága és végtelensége tanít. Az egyik tanulság: használjuk fel a *végtelen* időt *végtelen* javak szerzésére. Pénz, hatalom, hírnév elmúlik. Bölcs dolog e a végtelen időt véges, múltó javak szerzésére pazarolni, amikor örökkévalókat is szerezhetünk?

Az idő a *miénk!* Ez egy másik gyakorlati tanítás. Az a kérdés, mire használjuk. Egy világvárosban nagy javítási munkálatokat végeztek a földalatti vasúthálózaton. Egy jó gondolkodású vidéki, földműves, a látogatása alkalmával megkérdezte: mire jó ez a nagy munka? A válasz az volt, hogy a vonatok 15 perccel előbb a végállomáshoz érnek. Az újabb kérdés fején találta a szöveget: és mit csinálnak azzal a 15 perccel?

Nem kerüli el figyelmünket elmélkedésünk közben az a bölcsesség, amit a Prédikátor könyvében, a 3. részben olvasunk: "Mindennek rendelt ideje van". A növények engednek a természet rendjének, az állatok az ösztönük utasítását követik. Az ember azonban az értelme szerint cselekszik. A Prédikátor azt mondja, hogy mindenre van idő, ha jól használjuk isteni adottságunkat. A gyakran hallható mondás szerint van, aki "idő milliomos", és van, aki "meghalni sem ér rá". Minden idő a miénk! Mire használjuk?

Kérjük mi is az Urat: "*Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.*"

— U. —

Egy evangélista beszédéből: "Ne imádkozzatok könnyű életért! Esdjetek erősebb férfiakért! Ne kérjetez erőtkhöz mért feladatokat, hanem imádkozzatok teendőitekhez mért erőért!"

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Mi marad meg?

"Emlékezzél meg rólam: mily rövid az élet!" (Zsolt. 89:48.)

Múlik év, óra, pillanat és alkalom; "...megemésztyük esztendeinket, mint a beszédet" (Zsolt. 90:9). Nincs állandóság a földön, minden mulandó. Az Ige szerint elmúlik a bánat és öröm, elvétetik az alkalom, tovatűnik az ifjúság, megszárad a fű, elhull a virág. "Az egek is ropogva elmúlnak" (II. Péter 3:10). "A világ elmúlik, annak kívánsága is..." (I. Ján. 2:17). Ezért remegve tör elő lelkünkben a kérdés: hát mi marad meg?

A költő szava mélyen a lelkembe szánt, mikor felteszi a hasonló kérdést:

Vajon mi marad meg a lelkem

drága kincseiből

ha az Idő rajtuk áthalad?

Kerék alatt marad a szívem vére

vagy felvesz egy-két cseppet

szekeire

az Idő, aki vad lovakat hajt?

Túrmezei E.

Vizsgálom magamban, hogy az idő múlása alatt, hűségesebb lettem-e a rámbízottakban, nem vagyok-e azok között, akikről Jézus mondja: "...a szeretet sokakban meghidegült..." (Máté 24:12). Vittem-e állhatatos könyörgésben Uram elé, próbák alatt lévő atyámfiait? Így próbálom lelkemben felállítani a "leltárt" és megállapítani mi maradt meg?

Ha az Ige mérlegére teszem erőm, hitem, szeretetem, szomorú az eredmény, csak a mérleg másik serpenyőjében lévő kegyelem az, ami kiegyenlít, helyreállít, ami lelki kincseimet felemeli, használhatóvá és értékessé teszi.

Az esztendő határán állva, önmagunkat és minden emberi igyekeztünket félretéve, nagy alázattal csak azt mondhatjuk Mózesnek, az Isten emberének imádságával együtt: "Uram, Te voltál nekünk hajlékunk, nemzedékről nemzedékre! Mielőtt hegyek lettek és föld és világ formálták, öröktől fogva mindörökké, te vagy az Isten!" (Zsolt. 90:1,2.)

Csak az örök Isten marad meg a

mulandóságból! Egész életemen át tapasztaltam, hogy "Te voltál nekünk hajlékunk!": Te voltál oltalmam a bombazáporban, koporsó mellett állva erősségem, beteljesítetted rajtam ígéreted. Te vezetted idegenben, Gondviselő Édesatyám lettél, te áldott, örök Isten!

Sok keresztyén család emlékeztetik meg hálaadással, az évnek múlásával arról, hogy: "Te voltál nekünk hajlékunk", és ha ezt a megmaradt bizonyosságot, mint nyereséget átvihetjük az új esztendőre, ragaszkodva ahhoz, hogy "...az Úr beszéde megmarad örökké" (I. Pét. 1:25), akkor nem zavar többé a mulandóság, mert ami örök, az Isten, az Ő beszéde és ígérete, mind a mienk és ez nem csak az új esztendőre, hanem egy egész élet boldogságára is teljesen elég!

Legyen áldott, boldog új esztendő!

Szerencsy Mária

HÍREK

Kloten: Rendszeres imaórákra gyűlnek össze a SWISSAIR zürichi repülőter hívő alkalmazottai. Az imaórák egyik szervezője *Bíró Gyula* repülőgép mechanikus, a miskolci baptista gyülekezet volt tagja.

Jeruzsálem: Keresztyén Nagykövetséget állítottak fel 1980-ban a Sátoros ünnepen Izráel fővárosában. A munkatársak többek között tájékoztató és tanácsadó szolgálatot végeznek az ottani hívők között. A nagykövet neve: Peter van Woerdan, holland származású, Európa-hírű orgonista és zeneszerző, aki a szolgálata mellett a Zsoltárok megzenésítésével is foglalkozik. Egy izraeli állampolgár jelentése szerint az ország vezetői örömmel fogadják a szolgálatukat.

Jeruzsálem: Kiállították a második Templom modeljét az izraeli főváros Holy Land Hoteljében, ami nagy érdeklődésnek örvend. A modelt a régészek segítségével állították össze.

Monte Carlo: A közeljövőben héberül is sugározni fogják Dr. J. Vernon McGee híres "Thru the Bible" című műsorait. Ezeket a műsorokat a Trans World Radio 1975-ben kezdte el magyarul sugározni.

Születés nélkül?

Miért nincs Márk evangéliumában Jézus születéséről tudósítás? — kérdezik a bibliaórák. Miért is nincs? Máté részletesen írja le Jézus családfájával kapcsolatban a születést, Lukács meg már a születés előtörténetét is. Jánosnál ugyan nincs születéstörténet, de az evangéliuma elejére odatett hatalmas himnusz a „testté lett Igéről”, annak köztünk sátorozásáról, mégiscsak legalább utal valamit a „kezdetekre”. Csak Márk az egyetlen, aki szinte ignorálja a születéstörténetet. Vajon miért? Pár megjegyzés segíthet a probléma megértésében.

1. Eddigi kutatásaink alapján úgy tudjuk, hogy Márk volt az első, aki a Jézusról szóló szájhagyományt először próbálta írásba foglalni. Az első hírek Jézusról mint szájhagyomány forogtak közközt. A hírek azoktól származtak, akik „látták, hallották, kezükkel illették” Jézust. És főleg arról szóltak, hogy hogyan találkozott vele a szemtanúk, mint „hatalommal” beszélővel, mint akinek szavára sötét erők is engedtek, s mint aki a vakokat látókká, a süketeket hallókká, a bénákat járókká tette. Itt tehát a szóval és tettel cselekvő Jézus állt a középpontban, s e tettei mögött háttérbe szorult a származása. Talán éppen ez az egyik bizonyíték Márk elsősége mellett: ő még azeleven szájhagyomány jelenre vonatkoztatott anyagából merített és a múlt kevésbé érdekelte.

2. Érdekesen visszatérő motívum Márknál az, hogy csodái szemtanúit mindig inti Jézus és megtiltja nekik, hogy azokat híreszteljék. Márk Jézust mint a titkon dolgozó Istenfiút akarja ábrázolni. Műveiben Isten titkos uralma ábrázolódik ki s ezt az emberek nem igen tudják fölfedezni. De ebben a cselekvőben megmutatkozó isteni erő sokkal fontosabb, semmint a szerző utánajárna a cselekvő múltjának.

3. Márk evangéliuma szövegének fele szenvedéstörténet. És ez igen lényeges szempont. Márk Jézus egész történetét a szenvedése és halála felől nézi. Szempontjait ennek a szenvedő Istenfiúnak helyezi alá és onnan tekint végig az életén is. Ebben a szemléletmódban természetesen nem kaphat helyet a születésről szóló tudósítás. Ez Márkot nem foglalkoztatja. Ha lenne is ilyen, annak nem lenne az ő gondolkodásában üdvösségtörténeti jelentősége. Az életét az övéiért odaadó, szenvedő Istenfiút kell pogányokból lett keresztyéneknek hirdetnie.

4. Utolsó mondatunkhoz még hozzá kell fűznünk negyedik megjegyzésünket is. Az evangélium pogányokból lett keresztyéneknek szólt, akik a legkülönbözőbb misztériumvallások köréből toborzódtak. Ezekben a vallásokban gyakran volt szó születő és meghaló istenségekről, s olyanokról, akiknek megszületését csodák jelezték, hirdették és kísérték. El lehet képzelni, hogy Márk már csak olvasóira való tekintettel sem akart az Istenfia születésének körülmé-

nyeiről írni. Ezzel is jelezve azt, hogy Jézus nem egy ezek közül.

5. Erre utal az a tény is, hogy evangéliumának rögtön az elején mondja el Jézus megkeresztelése történetét. Ez a jelenet a Jordán partján Márk számára fontosabb volt mindennél! Itt jelentette ki Isten, hogy ez a „szerelmes Fiú, akiben én gyönyörködöm!” Isten Fiának látható megbízatása és munkába állítása pedig számára fontosabb volt, mint a születése. Hozzá is teszi, hogy megkeresztelése után a Lélek azonnal „elragadta Őt a pusztába”.

„Útitárs”
evangeliumi naplóból

Józanul, felelősen

Vasárnap délelőtt a templomban
Zákeusról szól az igehirdetés. Ez a fővámszedő közmegvetés tárgya volt Jerikóban; a vallási, erkölcsi értelemben vett „jobb emberek” kiközösítették maguk közül. Jézusnak is szemére vetették, hogy Zákeus meghívását elfogadta: „Bűnös emberhez ment be szállással!” — hiszen, úgy érezték, bárki más közülük sokkal méltóbb lett volna e kitüntető kegyre, mint éppen Zákeus. Jézus azonban úgy vélte: ahol a legnagyobb a baj, ott a legsürgősebb a segítség! Úgy ment éppen Zákeus házába, ahogy a mentőautó siet a megadott címre: nem azért, mert a jelzett beteg *megérdemli* ezt a látogatást, hanem, mert *szüksége van rá!* Azzal a lelkiülettel, amellyel a jó pásztor megy századik, elveszett juha után s nem mond le róla. — És Jézus *újjáteremtő bűnbocsánattal* ajándékozta meg házigadzáját: nemcsak megbocsátotta sok bűnét, de egyúttal erőt is adott neki ahhoz, hogy új életet kezdjen, régi, elrontott életét felszámolja, sőt *jóvátegye* bűneit. Ez derül ki Zákeus válaszából: „Vagyonom felét a szegényeknek adom, s amit jogtalanul vettem el bárkitől, négy-szeresen visszatérítem!” Jézus a „tolvajnak” nem a kezét vágta le (mint pl. Mohamed törvénye előírja), hanem a szívét teremtette újjá, hogy épen maradt kezével most már ne lopjon, hanem adjon, sok jót tehessen: rendeltetésszerűen használhassa kezét. Lelke megszabadult a kapzsiság bilincseitől — felszabadult az önzetlen szeretetre.

Figyelemmel, megrendülve, nemelyek könnyes szemmel is hallgatták ezt az igehirdetést.

A záróének alatt váratlanul belépett — helyesebben betántorgott — egy erősen ittas férfi, aki addig a templommal szemközt árokban hevert eszméletlenül. Mindenfelől megvető, szúrós pillantások villantak felé. Egy idős asszony a mellette ülőnek a fülébe súgta: „Gyalázat! Már ide is beszemtelenkedik! Micsoda botrány!”

Kimenőben egy kisgyermek szélesen mosolygott: „Nicsak, hogy handabandázik, milyen mókás!” Nagymamája magához húzta: „Ne menj felé, ne ingereld, nehogy bántson! Jobb az ilyentől messzire húzódn!”

Egy férfi odasúgta a feleségének: „Lehet, hogy az asszony otthoni duruzsolása elől menekült inkább a kocsmába a szerencsétlen!” Mire a felesége: „Átok az ilyen a családra. Intézeti kényszermunkára kellene az ilyet kötelezni, a keresetét meg a szerencsétlen családnak juttatni.”

*

A templomból jövet — jut-e valakinek eszébe, hogy összefüggés van az újjáteremtő bűnbocsánatról hallott *üzenet* és a templom előterében tántorgó részeg ember között?

Jut. Egy házaspár szeme összevilan; szeretettel állnak az ittas ember mellé: „Hol lakik? Megengedi, hogy hazakisérjük? Segíthetünk valamilyenben?” Közrefogják, megindulnak vele. Útközben beszélni kezd. Mondja nemcsak nevét, címét —, de sorát is. Problémáit, nyomorúságát. Hazakisérik. Az asszony segít a feleségének az otthoni munkában, pénzt ad a gyerekeknek fagylaltra a szomszéd cukrászdában. Összebarátkoznak. A látogatók meghívják a háziakat másnap estére, jó vacsorára. Az-

tán a csütörtök esti bibliaórára, ahol már újonnan csatlakozó testvérként mutatják be őket. Az együttlét után a lelkipásztor személyes beszélgetésre marasztalta a férfit. Megtudva róla, hogy asztalos, mindjárt fel is kérte a gyülekezeti terem hibás székeinek folyamatos kijavítására.

Az új család fokozatosan beépült a gyülekezetbe, a gyermekek is kezdtek gyermekistentiszteletre járni. A gyülekezet tagjai közül egyre többen támogatták őket, s innen is, onnan is érkeztek hozzájuk kedves meghívások. Felfedezte ez az ember, hogy másképp is töltheti a szabad idejét, mint italboltban és mámorban. És gazdag a kárpótlás: szesztestvérek helyett megértő barátok, lelki testvérek; a mámor rövid, hamis öröme helyett — az Úrban való, folyamatos öröm; mocskos, káromkodó beszéd helyett Istent dicsőítő ének, imádság, kedves testvéri szó. Az "ördög pohara" helyett — az Úr pohara, melyben ott csillogott a bűntörölő, drága vér jele a férj és feleség kezében, a legközelebbi úrvacsoraosztásnál. Újjáteremtő bűnbocsánat! És közben a gyülekezet Igével élő tagjai is fejlődtek, érlelődtek a szeretetben, szolgáltatva a vasárnapi igehirdetések "szemléltető oktatását".

Következő vasárnap az úrvacsorázó gyülekezet új férfitagja már új ismerősét is magával hozza. Külseje, lehellete még az alkoholos *tegnapot* idézi, de az Úr kegyelme már új *holnapot* ígér.

*

Ha egyik-másik olvasó romantikus idillnek sejtene a fent leírtakat, megnyugtathatom: tapasztalati tények.

Siklós József
(Reformátusok Lapja)

ÓHAZAI HÍREK

Alámerítési ünnepélyek

Tiszagyulaházán, május 17-én négy megtért hívót merített be Nagy Nándor, helybeli lelkipásztor.

Budán, pünkösd másodnapján 8 megtért egyént merített be dr. Szakács Imre, lelkipásztor.

Selypen, július 12-én, az aszódi és salgótarjáni körzetből 8 fiatal részesült bibliai alámerítésben. Az alámerítést Katona László aszódi lelkipásztor végezte. Ez utóbbi helyen különös figyelemre méltó az a szó, hogy "*fiatal*".

Küldjük testvéri üdvözlőnként az Úr gyermekeinek.

Reflection upon our visit to Hungary and Romania

God, in His infinite grace had granted us the privilege of once again visiting the lands of our forefathers. It was a joy and a privilege to fly into Budapest and there to be greeted by beloved friends. We were met at the airport by Mr. and Mrs. Louis Drescher (Cleveland) and Dr. and Mrs. László Gerzsényi, pastor of the Baptist Church of Pécel, Hungary. The traditional flower of welcome was presented to my wife and the wife of an American friend who traveled with us.

The purposes of our trip was twofold. First, we wished to visit dear friends and brethren of the churches of Hungary and of Romania, and secondly we wished to visit the villages where our parents were born. Since we were the house guests of the Dr. Gerzsényi's, we had the convenience of quick travel to places of interest in the Budapest area. We visited a number of Baptist church buildings, but because of the lack of time, we were able to participate in but one service, which was at the Pécel church. Dr. Gerzsényi had indicated by letter prior to our departure that they personally were not in need of anything from the states, but he did indicate a dire need for communion ware by his church. Accordingly, the Dreschers and two members of the Kish family provided the money for the purchase. It was our privilege to present this set with matching offering plates to the Pécel church after the Sunday morning worship services. The church members gratefully accepted the gifts with oohs and aahs. It is a joy for us to know that our gifts will be used even by future generations to the glory of God.

It was made known to us that Dr. and Mrs. Gerzsényi were celebrating their 25th wedding anniversary. Following the morning worship services, the congregation, as one body, expressed their joy in being able to join others in wishing the celebrating couple God's richest blessings on this special occasion. There were tears of joy and of sadness too, since their two children are studying in America and were un-

able to attend the celebration. A large bouquet of roses however was presented to the celebrating couple by Friderika Drescher in the name of their two children. About forty boys and girls of the Sunday school each presented Mrs. Gerzsényi with a flower which she accepted with tears, hugs and kisses. It was a joy for us to witness these proceedings since it was reminiscent of what would normally take place in one of our churches in America.

We also had the pleasure of visiting the Baptist Headquarters in Budapest. There we met with Dr. Joseph Nagy, The Rev. John Viczian and a number of other staff personnel. After a short discussion, we conveyed to them the greetings of our Convention churches and they asked us to convey to all of our churches God's richest blessings. The Dr. Gerzsényi's also send their best wishes to our Convention and to all of their many friends in our country.

It was time for us to move on and to try to fulfill the second of our desires, that was to locate the birthplace of our parents and to try to find lost and forgotten family members. Our journey led us into Romania through Miskolc, Nagyvárad and finally into Kolozsvár where we met with the Rev. Ferenc Dénes, pastor of the Hungarian Baptist Church of Kolozsvár in this city of over 500,000 people.

He introduced us to one of his deacons who knew the area and would act as our interpreter. After about four hours of travel, we arrived at the crossroad village of Szamos Tohát where miraculously we found many relatives. To me this was the fulfillment of a dream of many years. There were tears of joy on meeting and also tears of sadness on parting. We then decided to visit the village where my wife's dad was born. The Rev. Dénes warned us of two things. First, that he will excuse us from the morning worship service, but not the evening service. His second warning was that the road to this particular village was bad. He did not however men-

tion how bad it really was. To our dismay, we had to rebuild some parts of the road to make it passable. After 19 miles of dust, ruts and mud, we arrived at the little village of Mujna (Székely) where there exists a Hungarian Baptist Church consisting of just twelve members. Although services had concluded, we entered the small chapel and began singing some of our real old time hymns with some members who gathered on our arrival. Here too there were tears of joy. We then entered the cemetery to look up the final resting place of old family members and to our amazement we found such names as Kinda, Ban, Petre, Koch and Fancsaly. All of these names played an important part in the formation of churches within our Hungarian Baptist Union. From a small, out of the way community, God produced stalwarts to bring His message of love to the greater communities of America.

William F. Bigelow

HAPPY NEW YEAR

A New Year is in the harbor bringing the desires of our hearts. It comes laden with every good thing we wished for—peace and prosperity, good-will and happiness, labor and the desire to labor. Our share of all these things is in the hold; we have only to claim it.

And pay the duty. Because the year—this year or any other—is not a bringer of free gifts, of largesse unsought. *There is toil.*

There is striving.

There is being unafraid.

Without these we need not go down to the harbor, for we shall only come away with empty hands. Some one with a fuller heart will get our share. But if we are willing to pay—

If we shun deceit,

If we abhor trickiness,

If we keep our own hands clean,
If we hold fast to that which is good, we shall watch the year depart knowing it carries nothing of ours—nothing that we have missed. Instead we shall have laid up riches—against an uncertain future.

It is a tricky year; it's a precious year. Which, depends on us. But there is no need to worry—

There is courage.

There is faith.

There is God.

We started back to Kolozsvár to attend evening services as we were requested to do, but because of the bad roads and the distance we arrived twenty minutes after the close of the evening services. To our amazement however, the entire congregation (300) was still in their seats awaiting our arrival. As we entered the beautiful sanctuary, the entire congregation arose and welcomed us with a beautiful song of welcome. This was very touching to all of us in that we did not feel worthy of this honor. The church choirs and a brass band were in their places and they presented a short program after which I was asked to speak. Once again I conveyed to them the greetings of our home church and that of our Convention. I then told them of the Hungarian work in America and the work that was being accomplished at our Bethesda Baptist Retirement Home. I told them about Florida and that our oranges were just beginning to ripen. They listened with rapt attention and we were surrounded by well wishers on conclusion of the service. God produces fine christian people even under more trying circumstances.

We also had the privilege of visiting in the Tátra Mountains of Czechoslovakia and in Holland and Belgium. God has beautiful and faithful followers in all parts of the world. I found the christians of all countries to be faithful followers of the Lord. Their zeal for serving the Lord is great even when circumstances become rather problematic. In all of our journeys we saw people laboring hard and long to provide their daily needs. God said that the poor will always be with us. He must love the poor very much because it seems that He created so many of them. They do not have palatial homes, nor do they have money to invest or to spend on frills. But many of them, even under atheistic rule have retained their faith and trust in God. They deserve our faithful prayers.

We thank God for making the above experiences possible for us and we praise His name for the many new and beautiful friends that we met throughout our travels. May God's blessings extend to all those who love Him and await His coming again.

Ernest J. and Ethel P. Kish

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. Január 10. JÉZUS SZOLGÁL

Lukács 22:24–27;

János 13:1–7, 12–15.

A szöveg magyarázata:

Sok bajt okozott az emberek történetében az a kérdés: *ki a nagyobb?* Az előhaladási vágy Isten adománya, ez az emberi fejlődés rugója. Krisztus is egyezett a tanítványok emelkedési törekvésével és rámutatott a helyes módra, ahogyan az emelkedés elérhető.

I.

1. Nem egymás háttérbeszorítása, elnyomása, hanem egymás segítése és felemelése a szolgálat által. Ilyen módon mindenki emelkedik.

2. A pogány, az Isten nélküli mód a kihasználó és a mások munkájából gyarapodó mód. A pogány uralkodik, a krisztusi szolgál.

3. A krisztusi mód szentté teszi a "ki a nagyobb" kérdést. Vessük fel a kérdést és válaszoljunk rá Krisztus tanácsa szerint. Emlékezzünk a 26. versre: "De ti nem úgy!"

II.

A szolgálatra Krisztus adta a példát.

1. Eljött az ideje, hogy az Atyához térjen. Kezében volt a hatalom. Szerette az övéit s gyakorlati példával mutatott rá a szolgálat értelmére.

2. A szolgálatban van *hasznosság* elv. A lábmossás az Úr idejében több volt, mint udvariassági aktus. A poros utakon való hosszú járás után a mosás a fáradt lábakra úgy hatott, mint az éhezőnek a kenyér. A szolgálat hasznosság.

3. A szolgáló igazi alázata fel-emelő a kiszolgált egyénre. Ez a krisztusi módszer kiváltja az emberekben a tiszteletérzést. A szolgálat felemelő.

Az Úr tudta, hogy eljárása, a lábmossás érthetetlen lesz a tanítványok előtt. Más az úr és szolga fogalma Istennél és más az embernél. Azt is tudta, hogy később a tanítványok is meg fogják érteni a példát, amikor ők is szolgálni fognak. Nem kerültek e magas polcra az apostolok?

Figyeljük meg az Úr mondását: *példát adok, nem parancsot.* Köves-

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

sétek a szolgálat példáját és ne formálatok belőle szertartást.

1. A szolgálat isteni cselekedet s az Úr előtt kedves.
2. A szolgálat jócselekedet.
3. A szolgálat az emberi előhaldás útja.

* * *

Aranymondatt: János 13:16.

Napi áhitat:

- Jan. 4. H. Ésaías 42:1—9.
Jan. 5. K. Ésaías 52:13—53:12.
Jan. 5. Sz. Márk 10:35—45.
Jan. 7. Cs. Luk. 22:19—27.
Jan. 8. P. Ján. 13:1—8, 12—17.
Jan. 9. Sz. Filippi 2:1—11.
Jan. 10. V. Filemon 8—12.

1982. január 17.

JÉZUS A VILÁGOSSÁG

János 1:4—10; 12:44—50.

I.

János az evangélium első részében Krisztust mutatja be. Mi volna a megfelelő szó Krisztus leírására? A Lélek indította Jánost, s adott neki egy szót, amely kép: világosság. A világosság szót összekötötte az élet szóval. Krisztus élet és világosság.

Amilyen egyszerű, mindennapi szó az élet és világosság, tartalmukra és jelentőségükre nézve éppen olyan nagyszerűek. Egyiket sem értjük meg teljesen.

Mi az élet? A test működése? Az

élet több ennél. Jó ezzel a kérdéssel foglalkoznunk, mivel még ha nem is kaphatunk kielégítő választ, a kérdéssel való foglalkozás Istenhez vezet.

Mi a világosság? Fizikailag fotoenergia. Ezt a kifejezést sem értjük, de a világosságot látjuk és benne élünk.

II.

Krisztus élet és világosság. Ebből a tényből több igazságra következtethetünk.

1. (a) Az élet örök, mint Krisztus.
(b) Az élet nem függ az anyagtól.
(c) Az élet a legfőbb és az igazi érték.
2. Krisztus világosság. Ez azt jelenti, hogy
(a) ennél látjuk az élet célját,
(b) ennél látjuk eljárásunk helyességét,
(c) ennél ismerjük meg az élet Urát, Krisztust.

3. A világosság ellentéte a sötétség. Amíg a világosság minden szépség, jónak és tisztaságnak a szimbóluma, addig a sötétség a rossz, a tudatlanság és a lelki szenny jelképe.

III.

Krisztus eljött (44—55), de a sötétség fiai nem látták. A 12. r. 37—40. versei megmondják, hogy miért nem láthatjuk Krisztust. A 46. vers pedig azt közli, hogy Krisztust csak a hit világosságánál lehet meg látni.

A hit ezekben a versekben új jelentőséget nyer. A hit nem a sötétben való tapogatódzás, hanem a világosságban járás!

Ennél a világosságnál megismerjük:

- a) Istent a Teremtőt, aki szereti a világot,
- b) Krisztust, mint megmentőt, aki Isten szeretetének a megtestesítése.
- c) Krisztus szavainak a megtartó erejét.

Krisztus által fény derül életünkbe.

* * *

Aranymondatt: János 8:12.

Napi áhitat:

- Jan. 11. H. Zsolt. 27:1—9.
Jan. 12. K. Ésaías 60:1—3, 19—22.
Jan. 13. Sz. János 1:1—13.
Jan. 14. Cs. János 12:35, 36, 44—50.
Jan. 15. P. Ap. cs. 9:12—20.
Jan. 16. Sz. Efézus 5:6—14.
Jan. 17. V. János 1:1—10. (U.)

The Liberation of Human Potential

By: Rev. Theodore Bretz

Dr. Frank Laubach is one of the greatest linguists of our time. Millions of people all over the world are learning to read and write through a method developed by him. The Laubach method was devised to put the Scriptures into the hands of people. Often the Bible is the only textbook available to study to unlock the spiritual and mental prison of darkness in the underdeveloped nations.

..... AZ ÓRA

Acélcselegésű, egyhangú zene,
Mint sziklazúzó pöröly üteme,
Napjaimat egyre darabolja,
Másodperc, perc, óra. Zakatolva,
Két vézna karjával rám-rám mutat,
S tovább indul, ismeri az utat.
Ismerős számok állnak sorfalat
Mozdulatlan, amerre elhalad.

Nincs megállás, csak menni, menni.
Várnak rám, még nem lehet pihenni
Ha rám tekintenek tévova szemek,
Krisztus keresztyét ki mutatja meg?
Az óra sürgöt: már sietnem kell,
Ne késsek, a munkám végezzem el!
Miattam el ne vesszen senki sem,
Csak így lesz áldás múló életem.

Gerő Sándor

Dr. Laubach was a missionary in the Philippines when he understood how God wanted to use him in service to God and man. At that time his life seemed to have ended in failure. From high hopes and great ambitions he had suffered personal defeat. In agony of soul he asked God where his mistake was. The answer came back "You do not love these people, Frank."

Dr. Laubach knew this was true, but he was helpless to correct the fault by himself. "They are so dirty. Their habits repulse me. I don't love them, but I can't do anything about it."

Then came the secret that eventually turned a failure into a world renowned figure and great ambassador for God.

"Let Me love them through you, Frank."

This is always where human limitations are lifted; at the intersection where the almighty God and His creatures meet. Paul has an apt way of describing the empowerment of the human soul. "For I can do everything God asks me to with the help of Christ Jesus who gives me the strength and power." (Philippians 4:13.)